

Mel. Af dybsens nød

1 Du hjertekære Jesu Krist!
Hvor stor er dog din nåde,
Jeg ser din kærlighed nu vist
At være overmåde:
Dit nådesbord du haver sat,
Og salighedens hele skat
I nadveren uddeler.

2 Din mund udviser hjertets grund,
Din kærlighed jo råber:
I, som med syndens tunge pund
Besværed' fast mishåber,
O, kommer alle dristelig,
O, kommer ikkun hid til mig!
Jeg er jo jeres Broder.

3 Se, lammets bryllup er bered,
Der skal I trøsten smage,
Jeg med min kraft og salighed
I hjertet vil inddrage;
Se der mit legem og mit blod,
det æder, drikker, med frit mod,
Og så min død forkynder!

4 Her er jeg: mig dit lokkeord
Af synd'res tal udkalder,
Jeg takker for dit nådebord,
For trøsten derved falder;
Hav tak, at du mig til min del
Din værdskyld og dig ganske hel
I dette måltid skænker

5 Med anger, tro og trøstigt mod
Til dig jeg mig forføjer,
Og søger i dit kød og blod
Et liv, som mig fornøjer:
Ja himlen og den salighed,
Hvortil du haver mig bered,
Og ved din nåde kaldet.

6 Ak Jesu, hør dog nåderig
Den Bøn, jeg vil frembære:
Opfyld min ganske sjæl med dig,
Lad verden død mig være,
Så at mit hjerte, Gud og tro
Må tænke, være, blive, bo
I dig, og dit ret elske!

7 Lad mig dig se i klude spæd,
Nu trængt med slag og banden,
Nu lidende på korsets træ,
Nu død og nu opstanden,
Nu som mit eget kød og blod,

Som sidder mig en talsmand god
Hos Faderen i ære!

8 Jeg vil dig hjerte, sjæl og sind
Og al fornuft forlene,
Læg dig i mine tanker ind,
Og dig med mig forene;
Stød ud, hvad syndigt hos mig er,
Og lad mig bære sejr her
Mod synden, satan, verden.

9 Så kommer jeg med hjertens Lyst
Til denne sjæleprise,
Jeg lægger mig op til dit bryst,
Mig dine sår gør lise;
Bespis og skænk dog nådelig,
O Jesu, søde Jesu, mig
Med dine nådelæber!

Anonym. Efter norske Synodes salmebog
nr. 203.